

Znělec – fonolit

Hornina vyvřelá – magmatická – výlevná

Vlastnosti:

Hornina světle šedé až nazelenalé barvy. Obvykle obsahuje značný podíl živcových hornin a živce (s větším obsahem alkalických prvků), v menší míře plagioklasy.

Název souvisí s tím, že při úderu znělcové kameny vydávají znělý zvuk.

Využití:

Používá se mimo jiné k výrobě dlažby, lze jej použít i při výrobě tmavého znělcového skla.

Rozpadá se tence deskovitou odlučností.

Těží se ke zpracování ve formě šterku.

Výskyt:

Znělcem jsou tvořeny vrcholy – Bezděz, Bořeň, Hvozď, Jedlová, Kubíčka, Kunětická hora, Milešovka, Mariánský vrch v Ústí nad Labem.

Vznik:

Znělce jsou spojeny s několika druhy geologických procesů a tektonických jevů, které mohou vést k tavení s potřebnými vlastnostmi.

Patří sem pevninský vulkanismus horkých skvrn, jaký se může formovat nad plášťovými plumami přikrytými tlustou pevninskou zemskou kůrou.

Žuly typu A a zásadité vulkanické provincie se obvykle spojují se znělcem.

Znělce mohou také vznikat částečným tavením spodních žulových desek v kolizních orogenních zónách.

Milešovka

Kunětická hora

Bezděz

Vzorek znělce pochází z Kunětické hory.